

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

Október 2013

Chcem vám všetkým v celom svete poslať srdečné pozdravy týmto miestom Písma:

„...tráva uschla, a jej kvet opadol; ale Slovo Pánovo zostáva na veky. (Izaiáš 40:8) A to je to Slovo, ktoré sa vám zvestovalo.“ (1. Petra 1:24–25)

V Božom pláne spásy s Izraelom a Cirkvou z pohanov sa jedná o naplnenie všetkých zaslúbení a úplný súhlas medzi Starým a Novým zákonom. Jozua mohol dosvedčiť:

„Nepadlo nesplnené ani slovo zo všetkých tých dobrých slov, ktoré hovoril Pán domu Izraelovmu. Všetko sa splnilo.“ (Jozue 21:45) Pri dokonaní budeme môcť povedať to isté. (Rimanom 8:30)

Pravá viera je ukotvená len v zaslúbeniach Božích. Abrahám veril tomu, čo mu Boh zaslúbil (1. Mojžišova 18) a videl to naplnené (Rimanom 4:17, Galatským 3:8) Podmienkou bolo:

„Lebo ho znám, pretože prikáže svojim synom a svojmu domu po sebe, a tak budú ostríhať cestu Pánovu činiac spravodlivosť a súd, aby Pán uviedol na Abraháma to, čo hovoril o ňom.“ (1. Mojžišova 18:19b)

Zaslúbenia sú spojené s vierou a naplnenie je spojené s poslušnosťou. Ak niečo nie je v Slove zaslúbené, nemôže sa to ani naplniť.

Prísaha, ktorú Boh dal Abrahámovi v 1. Mojžišovej 22:15–19 sa týka aj nás, ktorých Pán adresoval osobne skrze Slovo a Ducha, a ktorí veria zaslúbeniam pre tento čas: „Lebo keď dával Boh Abrahámovi zaslúbenie, keďže nemal na koho iného väčšieho prisahať, prisahal sám na seba a povedal: Požehnám, áno, požehnám Ťa a veľmi Ťa rozmnožím.“ Boh prevzal za naplnenie zaslúbenia zodpovednosť. „A preto, že Boh chcel zvrchovane ukázať dedičom zaslúbenia nezmeniteľnosť svojej rady, vložil do toho prísahu, aby sme dvoma nezmeniteľnými vecami, zaslúbením Božím a jeho prísahou, v ktorých je nemožné Bohu oklamať, mali silné potešenie, my, ktorí sme unikli, uchopiť nádej, ktorá leží pred nami...“ (Židom 6:13-18) Boh je pravdivý, On potvrdil neodvolateľnosť Svojej rady prísahou a naveky nám oznámil, že On Sám bdie nad Svojím Slovom a celé ho naplňa.

Tak ako to bolo s Abrahámom, tak aj pri veriacich je pravé požehnanie spojené so zaslúbeniami, vierou a poslušnosťou (1. Mojžišova 22) a nikto sa bez viery a poslušnosti nemôže ľubiť Bohu (Židom 11:6). „Tedy vidíš, že viera spoluúčinkovala s jeho skutkami a že viera bola dokonaná zo skutkov.“

(Jakuba 2:22) Zaslúbeniami Božími, v ktoré veríme, je nám dané privilegium byť účastní Božej prirodzenosti a len v takom stave môže byť skrze nás mocou Božou zjavených sedem cností Božích, ktoré sú vstlané v láske Božej (2. Petra 1:3–11). Len dokonalá láska tam môže vojsť (1. Korintským 13) „*Nové prikázanie vám dávam – aby ste sa milovali navzájom; tak ako som vás miloval, aby ste sa aj vy tak milovali navzájom.*“ (ev. Jána 13:34) „*Láska nerobí blížnemu zlého, a tedy plnosťou zákona je láska.*“ (Rimanom 13:10)

Ako praví veriaci chceme veriť biblicky podľa Písma, chceme byť pokrstení biblicky vo vode jedným ponorením v mene Pána Ježiša Krista: „*Keď to počuli, dali sa pokrstiť na meno Pána Ježiša.*“ (Skutky 2:38–39, Skutky 19:5–6) a biblicky pokrstení Duchom Svätým. „*Lebo i v jednom Duchu my všetci sme pokrstení v jedno telo, buď Židia buď Gréci buď sluhovia buď slobodní, a všetci sme napojení v jedného Ducha.*“ (1. Korintčanom 12:13) Tak to bolo v Cirkvi na počiatku a tak to musí byť teraz, na konci. Len ak veríme zaslúbeniam Slova, tak ich skutočne zažijeme. Len vtedy sme deťmi zaslúbenia (Galatským 4:28).

To sa tiež týka aj zapečatenia zaslúbeným Svätým Duchom (Efezským 1:13) – ktoré je absolútnou podmienkou vykúpenia našich tiel pri návrate Krista. Pavol napísal: „*A jestli Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak tedy ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.*“ (Rimanom 8:11)

Mnohí sú pokrstení a pomazaní Duchom, obzvlášť tí z letničného hnutia, bez ohľadu na to, v čo veria, učia a praktizujú, dokonca mnohí falošní proroci a kristovia (ev. Matúša 7:21–24, ev. Matúša 24). Pre pravých veriacich, ktorí sú založení na Kristu, patria zaslúbenia, pomazanie a pečať Božia dohromady.

„*Lebo všetky zaslúbenia Božie, koľko ich je, sú v ňom áno a preto aj skrze neho amen, Bohu na slávu skrze nás. Avšak ten, kto nás spolu s vami upevňuje v Krista a nás pomazal, je Boh, ktorý si nás i zapečatil a dal závdavok Ducha do našich srdc.*“ (2. Korintčanom 1:20–22)

Apóstol Pavol sa venuje tejto dôležitej téme a ukazuje kontrast medzi zvestovaním Slova, totiž Slova pravdy a falošnými učeniami (2. Timoteovi 2:15–18). Potom prichádza poznávacie znamenie pravej Cirkvi: „*Ale pevný základ Boží stojí a má túto pečať: Pán zná tých, ktorí sú jeho, a: Nech odstúpi od nepravosti každý, kto menuje meno Kristovo!*“ (verš 19)

Cirkev živého Boha nie je domov lži. Pavol píše: „*...ale keby som meškal, aby si vedel, ako sa treba správať v dome Božom, ktorým je cirkev živého Boha, stĺp to a pevná postać (základ, východisko) pravdy.*“ (1. Timoteovi 3:15). Napriek mnohým falošným učeniam v cirkviach a kresťanských spoločenstvách Pán buduje Svoju Cirkev, ktorá ostáva naveky stĺpom

a základom pravdy a nesie pečať Božiu. Áno, Pán pozná tých Svojich a tí Jeho Ho poznajú. Čo povedal, platí ešte dnes, totiž: „*Ja budem budovať Moju Cirkev...*“ (ev. Matúša 16:18 podľa nem. prekladu)

Duchovný dážď padá na všetko telo (Židom 6:7–8) – ale všetko závisí na semene, ktoré bolo zasiate. „*A jeho semeno mu bude slúžiť...*“ (Žalm 22:30) Brat Branham povedal: „**Môžete byť v druhej oblasti Duchom pokrstení a používať duchovné dary bez toho, aby ste boli v duši znovuzrodení.**“ „*Nikto, kto sa narodil z Boha, nerobí hriechu, lebo jeho semä zostáva v ňom, ba ani nemôže hrešiť, lebo sa narodil z Boha.*“ (1. Jána 3:9) Preto ak sa jedná o zapečatenie, musí byť dôraz kladený na semeno Slova. „*Semeno je Slovo Božie.*“ (ev. Lukáša 8:11) Zapečatenie Duchom Božím, ktorý je Duchom pravdy (ev. Jána 15:26) sa môže stať len ak sme predtým Slovo pravdy vedome prijali, uverili mu a bolo nám zjavené. „... *v ktorom aj vy počujúc slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia...*“ (Efezským 1:13) Zapečatenie Duchom Božím nemôže nastať tam, kde je skrze výklady siate zlé semeno a kde sa veria falošné učenia. V pravých učeníkoch bude zapečatené len duchovné zjavenie Slova. „*Zaviaž svedectvo, zapečať zákon medzi mojimi učeníkmi!*“ (Izaiáš 8:16) Učenie, ktoré nepochádza z Biblie, nemôže byť v žiadnom prípade biblické. S Božou autoritou apoštol Pavol písal, že žiadna lož nepochádza z pravdy (1. Jána 2:21). Lož bola satanovým skreslením pravdy už od záhrady Eden. Boh Sám je pravdivý a je len vo Svojom Slove, ale každý človek je klamár (Rimanom 3:4).

V spojení so zaslúbeným návratom Krista Ján píše: „*A práve teraz, dieťatká, zostávajme v ňom, aby sme, keď sa zjaví, mali smelú dôveru a neboli zahanbení pred Ním, keď sa vráti.*“ (1. Jána 2:28, podľa nem. prekladu)

Pánom samým poverený apoštol nekompromisne prichádza k veci: „*Milovaní, neverte každému duchu, ale skúšajte duchov, či sú z Boha, pretože mnohí falošní proroci vyšli do sveta.*“ A potom hovorí o tých, ktorí jeho svedectvu uverili: „*Vy ste z Boha, dieťatká, a zvíťazili ste nad nimi, pretože Ten, ktorý je vo vás, je väčší ako ten, ktorý je vo svete.*“ V súvislosti so zvestovaním píše: „*My sme z Boha: kto zná Boha, čuje nás; kto nie je z Boha, nečuje nás. Stadiaľ známe Ducha pravdy a ducha bludu.*“ (1. Jána 4:1–6) To je jasná reč, nie predvádzanie samého seba, je to božská výzva skrze vyvoleného posla Božieho. Tak isto platí aj dnes – ak bolo dané poverenie – že: koho posla Boh, ten káže a učí len to, čo hovorí Slovo a všetci tí, ktorí sú zo semena Slova a skrze Ducha znovuzrodení, budú počuť Božie Slovo.

TAK HOVORÍ PÁN: „*Ten, kto je z Boha, počúva slová Božie; vy preto nepočúvate, pretože nie ste z Boha.*“ (ev. Jána 8:47) Tak to bolo vtedy a tak je to aj dnes. Vždy existovali dve skupiny: jedni prijímali a tí druhí odmietali.

Toto bolo svedectvo Jána a rovnako to bolo aj s Pavlom a bratom Branhamom a len človek, ktorý bol z Boha ho počúval, veril a prijímal ho. Tak je to so mnou a so všetkými tými, ktorí patria k Neveste Krista v tomto čase. Vždy existovalo oboje: najprv prichádza sejba dobrého semena a potom prichádza ten, ktorý seje kúkoľ (ev. Matúša 13:24–41). Oboje existuje: Slovo aj výklad, Duch pravdy aj duch zvodu – ale horké vody nikdy nebudú plynúť z rovnakej studne ako sladká voda a figovník nikdy neponesie olivy (Jakoba 3:11–12). Faktom zostáva, že ak Boh niekoho posiela, tak sa môže spoľahnúť na to, že bude zvestovať Slovo, ktoré zostáva naveky, ako to dosvedčil Peter (1. Petrova 1:25). Kto pravdu Slova nerešpektuje a neprijíma jeho platnosť, je odsúdený veriť klamstvám mocných bludov pod vplyvom ducha zvodu (2. Tesaloničanom 2:10–12).

Právym veriacim apoštol Pavol adresoval tieto slová: „*Ale my sme podlžní ďakovať vždycky Bohu za vás, bratia, milovaní Pánom, že si vás Boh vyvolil od počiatku cieľom spasenia v posvätení ducha a vo viere v pravdu.*“ (2. Tesaloničanom 2:13) To ukazuje pravé vyvolenie tých, ktorí patria k Cirkvi-Neveste: boli vykúpení krvou Baránka Božieho (Efezským 1:7) a posvätení Slovom pravdy (ev. Jána 17:17). Len tí, ktorí sú v Slove, môžu byť vo vôli Božej. „*Buď vôľa tvoja!*“ „...*v ktorej vôli sme posvätení donesenou obeťou tela Ježiša Krista, raz navždy.*“ (Židom 10:10)

„...prídem zase a pobriem si vás k Sebe...“ (ev. Jána 14:1–3)

Návrat Krista a všetko, čo sa v tom čase stane, je pre nás podrobne opísané na mnohých miestach Písma. Bola to hlavná téma apoštolov a aj brata Branhama a my sme ju tiež niekoľkokrát prebrali. Žiaľ, rôzne výroky brata Branhama v súvislosti s touto témou, obzvlášť v kázani *Vytrhnutie*, sú vytrhávané zo súvislosti takzvanými kazateľmi zvesti a nie sú usporiadané podľa Božieho poriadku Biblie. Tak vznikol medzi veriacimi zvesti beznádejný zmatok. Na základe zvláštnych nebiblických učení v mnohých miestach vznikli rôzne skupiny. Ale každé učenie, ktoré nie je založené na zodpovedajúcich miestach Písma, môže byť len falošným učením. Koniec koncov, Boh je len vo Svojom Slove, a nie je ani v jednom výklade. V týchto výkladoch sa skrýva nepriateľ, zvodca, ktorý jedná nábožne skrže ducha zvodu.

Vo svojich kázaniach prorok viac ako stokrát zdôraznil, že satan pridal len jedno slovo k tomu, čo Boh povedal v raji Adamovi. Tak dokázal zasiať do Evy pochybnosť o tom, čo Boh povedal a zviešť ju do hriechu nevery a duchovne a fyzicky do priameho pádu. Pavol sa obával, žeby satan nebol

rovnako úspešný s veriacimi, ktorí úzkostlivo nedodržiavajú Slovo (2. Korintianom 11). Ale vyvolení nemôžu byť zvedení, pretože sú predurčení (Rimanom 8:38–39). Kto patrí do Nevesty Ježiša Krista, verí každému Slovu Božiemu presne tak, ako je napísané, absolútne nič k nemu nepridáva, nič z neho neodníma a nič na ňom nemení (Zjavenie 22:16–21).

Presne tak sa to stane

Aj v súvislosti s 1. Tesaloničanom 4:13–18 musíme zostať pri téme, držať sa textu a faktov. Najprv sa jedná len o tých, ktorí spia v Kristu:

„Ale nechceme, bratia, aby ste nevedeli o tých, ktorí zosnuli, aby ste sa nermútili ako aj ostatní, ktorí nemajú nádeje. Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak i Boh tých, ktorí zosnuli, skrze Ježiša privedie s Ním.“

A aby sme to všetci brali vážne, píše apoštol:

„Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi s neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.“

Pri Svojom návrate sa náš Pán predsa nevráti na zem, stretneme sa s Ním v povetrí a budeme vzatí na svadobnú hostinu (Zjavenie 19:7).

Stojí za povšimnutie, že Biblia hovorí len o *jednom* archanjelovi, totiž Michaelovi, ktorý je známy ako knieža anjelov a anjel ochranca (Daniel 10:13–14, 21).

V Danielovi 12:1 stojí v súvislosti s Izraelom: *„V tom čase povstane Michael, veľké knieža, ktorý stojí nad synmi tvojho ľudu...“*

V liste Júdu 9 stojí: *„A archanjel Michal, keď v spore s diablom hovoril o telo Mojžišovo, neopovážil sa vyniesť proti nemu rúhavý súd, ale povedal: Nech ťa potresce Pán!“*

V Zjavení 12 je archanjel Michael zmienený v súvislosti s veľkou udalosťou vzatia. Najprv je napísané, že premožiteľia budú vzatí hore ako „syn-chlapec“ k Bohu a Jeho trónu: Ženích vezme víťaznú Nevestu do slávy, nad všetky porazené moci vo vysokých miestach (Efežanom 6:12). Počas stúpania do nebies začne bitka: Michal a jeho anjeli bojujú proti drakovi. Potom Michal zvrhne žalobníka bratov spolu s jeho anjeli na zem. Premožiteľia idú hore a satan je zvrhnutý dolu.

„A zvrhnutý bol veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satanáš, ktorý zvodí celý svet; zvrhnutý bol na zem, a jeho anjeli boli zvrhnutí s ním.“ (verš 9) Vtedy skončí obžalovávanie „bratov“, ktorí boli zdokonalení

skrže krv, Slovo a Ducha. „... lebo je zvrhnutý žalobník našich bratov, ktorý žaloval na nich pred naším Bohom dňom i nocou. A oni zvíťazili nad ním pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svojej duše až do smrti.“ (verše 10–11)

Učenie, že Baránok opustil trón milosti v roku 1963, keď brat Branham kázal o otvorení pečatí a odvtedy „zostupuje v zvesti“ nie je pravdivé, je to tragické nedorozumenie. Baránok nebol vôbec na tróne, Baránok stál medzi trónom a 24 staršími: „A videl som a hľa, prostred trónu a tých štyroch živých bytostí a prostred starcov stál Baránok, ako zabitý...“ (Zjavenie 5:6) Na tróne sedel Ten, ktorý žije naveky a Baránok šiel a vzal knihu z Jeho pravej ruky (verš 7). Tak to bolo ukázané Jánovi na ostrove Patmos pred 2 000 rokmi. Krv Novej zmluvy zostáva na tróne milosti až do dokonania, na truhle Zmluvy vo Svätyni Svätých (2. Mojžišova 25:17–22, 3. Mojžišova 16). Tam Spasiteľ ako Najvyšší Kňaz a Prostredník Novej zmluvy priniesol Svoju krv (Židom 9:5–15), kde zostane až kým sa so všetkými veriacimi nenaplní celý plán spásy. Dokonca aj po vytrhnutí, počas času súženia, sú ešte veriaci, ktorí obmyjú svoje rúcha v krvi Baránka (Zjavenie 7:9–17).

Blahoslavený, kto verí tak, ako je napísané!

Kde je ešte nejaké miesto pre nejaké zlé porozumenie alebo výklad 1. Tesaloničanom 4? Je nám predsa jasne povedané, že Pán Sám zostúpi z nebies doprevádzaný hlasom archanjela a trúbou Božou a prikazujúcim výkrikom, ktorý zaznieva ako krik prebudenia pre všetkých mŕtvych. Už pri Jeho nanebovzatí dvaja anjeli oznámili: „*Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli ísť do neba.*“ (Skutky 1:11) A v Žalme 47:6 hovorí: „*Boh vystúpil s radostným pokrikom, Pán so zvukom trúby.*“ Takým spôsobom sa Pán vráti.

Pri Jeho slávnom návrate sa jedná o prikazujúci pokrik Pána, ktorý porazil a skutočne premohol smrť a ktorý mohol povedať po vzkriesení Lazara: „*Ja som vzkriesenie a život...*“ a Jánovi na ostrove Patmos: „*Neboj sa! Ja som prvý a posledný a ten Živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče pekla i smrti.*“ (Zjavenie 1:17–18) Pri návrate Krista najprv povstanú mŕtvi v Kristu, a tí, ktorí sú živí, v Ňom budú premenení a spoločne vystúpame na oblaku na stretnutie s Pánom v povetrí. Amen! To je TAK Hovorí PÁN!

Potom sa naplnia tieto miesta Písma:

„*Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.*“ (ev. Matúša 24:27)

„*Vtedy budú dvaja na poli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.*“ (ev. Matúša 24:40)

„Lebo ako blesk, blýskajúci sa od jedného kraja pod nebom po druhý kraj pod nebom, ožaruje, tak bude aj Syn človeka v svoj deň.“ (ev. Lukáša 17:24)

„Hovorím vám, že tej noci budú dvaja na jednej posteli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.“ (ev. Lukáša 17:34)

„**A jestli Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, taktedy ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.**“ (Rimanom 8:11)

„Milovaní, teraz sme deťmi Božtmi, a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme Jemu podobní, lebo Ho budeme vidieť tak, ako je.“ (1. Jánova 3:2)

Ó, aký deň to bude!

Návrat Krista, na ktorý od Jeho nanebovstúpenia očakávali všetci veriaci, bude tou najväčšou udalosťou v pláne spásy, pretože potom „... budeme naveky s Pánom.“ (1. Tesaloničanom 4:17) Enoch bol vytrhnutý – bola to realita – „...a viac nebol nájdený na zemi...“ (Židom 11:5). Ktokoľvek návrat Krista zduchovňuje alebo verí, že vytrhnutie je zjavenie, do ktorého sme presunutí duchovne, ale nedeje sa v skutočnosti, ten sa nestal len obeťou bláznivej chyby: o kazateľoch takých vecí hovorí toto miesto Písma: „Lebo mnohí bludári vyšli do sveta, ktorí nevyznávajú Ježiša Krista, príšlého v tele.“ (2. Jána 7)

Nasledujúce Slovo platí pre múdre panny, ktoré sa nenechajú zviesť:

„Lebo sme neišli za chytrácky vymyslenými bájkami, keď sme vám oznámili moc a návrat nášho Pána Ježiša Krista, ale ako takí, ktorí sme boli očitými svedkami jeho veličenstva.“ (2. Petra 1:16, podľa nem. prekladu)

Williamovi Branhamovi bola daná úloha priniesť Cirkvi poslednú zvest vyvolania a prípravy. Preto následne zdôraznil ev. Matúša 25: „**Teraz je čas čistiť lampy a naplniť ich olejom!**“ Tridsaťšesťkrát hovoril o včasnom a pozdnom daždi. 21. januára 1961 dokonca v modlitbe s veľkým uistením zopakoval zaslúbenie z Joela 2, tak ako to učinil Peter v deň Letníc: „**Vylejem Svojho Ducha na všetko telo! Ty si to zaslúbil. Povedal si, že v posledných dňoch spoločne padne včasný i pozdný dážď.**“ Jakub o tom písal už pred 2 000 rokmi:

„Atedy pohovejte, bratia, až do návratu Pánovho. Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdný dážď.“ (Jakoba 5:7)

Potom prichádza príklad Jóba, ktorému bol Bohom vrátený dvojnásobok (Jób 42). Tak to bude s Duchom naplnenou Cirkvou.

V kázani Vytrhnutie brat Branham zmienil aj niektoré veci, ktorým je ťažké porozumieť. Ale len ten, kto je vo svojom srdci prevrátený,

zle porozumie tomu, čo bolo povedané – rovnako, ako to bolo s vecami, ktoré povedal Pavol, ako o tom písal Peter (2. Petra 3:16–17). Nesmieme len čítať alebo počúvať jednotlivé výroky, ale namiesto toho pokračovať v čítaní, pokračovať v počúvaní, až kým tento jeden ťažko zrozumiteľný výrok nie je osvetlený a stane sa krištáľovo jasným. Každý, kto vezme všetky veci, ktoré posol povedal, späť do Biblie, bude mať neomylný absolut Slova, ktoré zostáva naveky a bude rešpektovať všetky miesta Písma, ktoré sa témy týkajú, dokonca aj 1. Korinťanom 15 od verša 51 až do konca:

„Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi, a mŕtvi vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení.“

Potom bude toto smrteľné telo premenené do nesmrteľnosti, potom bude smrť pohltená vo víťazstve ukrižovaného a povstaleho Spasiteľa.

„A keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa naplní slovo, ktoré je napísané: Smrť je pohltená vo víťazstvo.“ (verš 54)

Kedy sa Syn človeka zjaví a kedy príde

Viac ako stokrát zmienil brat Branham ev. Lukáša 17:30: *„Tak iste bude aj toho dňa, ktorého sa zjaví Syn človeka.“* Musíme dbať na slová: *„...keď sa zjaví...“* a *„...keď príde...“*. V našom čase sa Syn človeka zjavil rovnakým spôsobom ako vtedy, keď putoval po zemi. Zjavil sa v ohnivom stĺpe tak, ako v čase Mojžiša – to brat Branham zažil vo viac ako 1 000 bohoslužbách. Ale to nebol Jeho návrat, bola to Jeho nadprirodzená prítomnosť ako potvrdenie počas zhromaždení. 28. júla 1962 brat Branham povedal:

„Pamätajte si tieto dve slová, predtým ako odídem, zjavenie Krista a príchod Krista sú dve rozdielne veci. Kristus sa teraz zjavuje v plnosti Svojej moci. Jeho príchod bude potom.“

Zvesť hodiny v našom čase predchádza návratu Krista.

11. júna 2013 to bolo 80 rokov odkedy zaznelo Tak hovorí Pán:

„Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný, aby predišiel prvému príchodu Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“

10. februára 1960 brat Branham povedal: **„Nie že by som ja bol tým predchodcom, ale zvesť predíde.“**

15. januára 1963 povedal: **„Ale prichádza hodina, v ktorej sa niečo stane. Zvesť pôjde k inému národu, inému ľudu ... Cirkev v Amerike je takmer vyvolaná.“**

Brat Branham mi 12. júna 1958 v Dallase v štáte Texas povedal: **„Brat Frank, ty sa s týmto posolstvom vrátiš do Nemecka!“**

Asi o pol hodiny neskôr, na začiatku kázania povedal: „**Len pred chvíľou ma objal muž z Nemecka...**“

18. januára 1963 dodal: „**Mohol by to byť čas môjho odchodu domov. Veľmi to tak vyzerá. Ak to tak je, povstane po mne niekto iný, kto zvesť poniesie ďalej. Bude to zvláštna osoba, ale on potom povstane a poniesie zvesť ďalej.**“

Ten istý brat Branham mi povedal 3. decembra 1962: „**Počkaj s rozdávaním pokrmu, kým nedostaneš zvyšok. Brat Frank, Pán ťa povolal kázať Jeho Slovo...**“

Potom, čo Boh vzal posla, niesol som zvesť do končín zeme, tak ako mi Pán prikázal.

**Všetko sa opakuje,
pretože dary a povolania Boh neľutuje**
(Rimanom 11:29)

V Starom zákone Boh hovoril a konal skrze Svojich služobníkov a prorokov. V Novom zákone zjavil Svoju radu Svojim svätým apoštolom a prorokom (Efežanom 3:5). Ako proroci videli vo videniach to, čo sa Boh chystal vykonať a ako služobníci konali to, čo im On prikázal. Toto miesto Písma zostáva pravdou:

„*Lebo Pán nečiní ničoho, krome keď zjavil Svoju tajnú radu Svojim služobníkom prorokom.*“ (Amos 3:7)

V Novom zákone sa Pavol predstavuje ako služobník a apoštol v prvom verši prvého listu:

„*Pavel, služobník Ježiša Krista, povolaný apoštol, oddelený k evanjeliu nášho Boha, ktoré vopred zaslúbil skrze Svojich prorokov vo Svätých Písmach...*“ (Rimanom 1:1–12)

Jakob sa predstavil takto:

„*Jakob, Boha a Pána Ježiša Krista služobník, dvanástim pokoleniam, ktoré sú v diaspore, posiela pozdravenie.*“ (Jakoba 1:1)

Peter sa predstavil takto:

„*Šimon Peter, služobník a apoštol Ježiša Krista, tým ktorí dostali s nami rovnocennú vieru v spravodlivosti nášho Boha a Spasiteľa Ježiša Krista...*“ (2. Petrova 1:1)

Apoštol Ján obdržal Zjavenie ako služobník, aby skrze neho všetci služobníci obdržali rovnaké zjavenie: „*Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal Svojim služobníkom, čo sa musí udiat najskôr, a on pošlúc ho po Svojom anjelovi ukázal v znameniach Svojmu služobníkovi Jánovi...*“ (Zjavenie 1:1)

A v poslednej kapitole je to taktiež potvrdené: „*A riekol mi: Tieto slová sú verné a pravdivé. A Pán Boh svätých (duchov) a prorokov poslal Svojho anjela, aby ukázal Svojim služobníkom, čo sa musí stať najskôr. A hľa, prídem skoro! Blahoslavený, kto ostriha slová proroctva tejto knihy.*“ (Zjavenie 22:6-7)

Keď sa jedná o službu, tak dokonca aj náš Pán a Spasiteľ musel byť služobníkom: „*Hľa, Môj Služobník, ktorého podopriem, môj vyvolený, v ktorom má záľubu Moja duša! Dám Svojho Ducha na Neho, vynášať bude národom súd. Nebude kričať ani nepovýši ani nedá počuť na ulici Svojho hlasu.*“ (Izaiáš 42:1–2)

V ev. Matúša 12:18–21 máme naplnenie: „*Hľa, Môj služobník, ktorého som vyvolil, môj milovaný, v ktorom sa zaľúbilo Mojej duši, položím Svojho Ducha na Neho, a bude zvestovať národom súd; nebude sa vadiť ani nebude kričať, ani nikto nepočuje na ulici Jeho hlasu; nalomenej trstiny nedolomí a tlejúci knôt nevyhasí, dokiaľ neprivedie súdu k víťazstvu...*“ Víťazstvo! Amen!

„*Z námahy svojej duše uvidí výsledok, nasýti sa. Svojou známosťou ospravedlní spravodlivý Môj Služobník mnohých a ich nepravosti On ponese.*“ (Izaiáš 53:11)

Pán sa stal služobníkom, aby v poslušnosti dokončil veľké dielo spásy. „*... a súc v spôsobe nájdený ako človek ponížil sa stanúc sa poslušným až po smrť, a to po smrť kríža.*“ (Filipänom 2:8)

Peter bol skrze svoje povolanie apoštol a vykonaním božského poverenia služobníkom.

Tak to bolo aj s apoštolmi Jánom a Jakobom – skrze svoje povolanie a poverenie boli apoštolmi a pri vykonávaní svojich povinností boli služobníkmi Krista. Pán povedal: „*Hľa, posielam vás...*“ (ev. Matúša 10:16) „*...ako Môj Otec poslal Mňa, tak posielam Ja vás.*“ (ev. Jána 20:21) Pre budovanie Boh ustanovil do Svojej Cirkvi apoštolov, prorokov, učiteľov, evanjelistov a pastierov.

Apoštoli a proroci prijali priame, osobné povolanie – bez toho nemôže existovať žiadne poverenie.

Pavol mohol povedať: „*A stalo sa mi, keď som išiel a blížil sa Damašku, tak okolo poludnia, že zrazu zablesklo z neba veľiké svetlo vôkol mňa...*“ (Skutky 22:6) Povolanie vyžaduje božský účel: „*A on povedal: Boh našich otcov si Ťa vopred vyvolil, aby si poznal Jeho vôľu a videl toho Spravodlivého a počul hlas z Jeho úst ... Idi, lebo Ja Ťa vyšlem ďaleko medzi pohanov.*“ (Skutky 22:14+21)

Každý Boží služobník vedel, čo má robiť. Ján Krstiteľ mohol povedať: „*A ja som ho neznal, ale Ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, Ten mi povedal:*

Na koho uvidíš zostupovať Ducha, a že zostáva na Ňom, to je Ten, ktorý krstí Svätým Duchom.“ (ev. Jána 1:33)

Brat Branham mohol presne zopakovať, čo mu bolo 11. júna 1933 povedané a taktiež to, čo mu nebeský posol povedal 7. mája 1946, spolu so slovami: „Neboj sa, bol som k tebe poslaný z prítomnosti Božej...“ Ale čo by nám ako Cirkvi Božej pomohlo, ak by sme vedeli len to, čo Pán učinil v minulosti, aké úlohy spojil s rôznymi povereniami, až po brata Branhama, ale nemali by sme účasť na tom, čo On koná práve teraz?

Je s tým spojená veľká zodpovednosť

Žiadny muž Boží nesvedčí sám o sebe, ale o tom čo Pán povedal a vykonal. Ja som bol Pánom taktiež opakovane oslovený ako „môj služobník“ – prvýkrát 2. apríla 1962: „*Môj služobník, tvoj čas pre toto miesto skoro pominie. Pošlem ťa do iných miest zvestovať Moje Slovo...*“ Toto je tak pravda, ako že Boh žije, a podľa toho som konal počas posledných 50 rokov na základe priameho Božieho poverenia a vôle. Je dobre známe, že Pán taktiež povedal: „*Môj služobník, ulož pokrm, pretože prichádza veľký hlad ... potom budeš stáť uprostred ľudu a rozdávať pokrm...*“

„*Môj služobník, na základe ev. Matúša 24:45–47 som ťa určil k tomu, aby si rozdával pokrm...*“ Slovo nášho Pána sa muselo teraz naplniť, veď Pán Sám povedal: „*Ktože je tedy tým verným sluhom a opatrným, ktorého ustanovil jeho Pán nad Svojou čeladou, aby im dával pokrm na čas?*“ On vedel, kedy sa to má stať.

Tu je reč o múdrom služobníkovi, ktorého Pán poveril. Tak je to napísané, tak to Pán Sám povedal. Je to príkaz hodiny rozdávať duchovný pokrm všetkým služobníkom tak, aby aj oni mali účasť na jeho rozdávaní. To náleží k Božiemu plánu spásy, ktorému zostávame verní.

Brat Branham predsa na základe pokynov Pána pokrm uskladnil. Nebola to náhoda, že 1. apríla 1962 povedal, že Pán mu prikázal necestovať do Švajčiarska, ale namiesto toho uskladniť pokrm. Nebola náhoda, že 2. apríla 1962 mi Pán prikázal pokrm uskladniť. Nebola náhoda, že 3. decembra 1962 v prítomnosti dvoch svedkov prorok povedal: „**Brat Frank, pokrm, ktorý máš uskladniť, je zasľúbené Slovo pre tento čas. Pokrm je v kázaniach, ktoré sa nahrávajú na pásky, ale počkaj s rozdávaním pokrmu, kým neobdržíš jeho zvyšok.**“ Taktiež nie je náhoda, že Boh v Amosovi 8:11 oznámil, že pošle duchovný hlad počuť Jeho Slová. Takže ani v našom čase Boh neučinil nič bez toho, aby najprv nezjavil Svoju radu Svojmu služobníkovi a prorokovi ako aj Jeho služobníkom, apoštolom (Amos 3:7, Efežanom 3:5)

Nie je náhoda, že v Matúšovi 24 Pán najprv hovorí o všetkom, čo sa stane a potom prechádza priamo na najdôležitejší text pre Cirkev (verše 45–47).

Tieto verše Pán vyslovil nahlas a dôrazne. Áno, a potom prichádza časť v kapitole 25:1–12. Pre toto aktuálne obdobie sú toto dve najdôležitejšie miesta Písma. Teraz sú medzi vyvolanými múdre a bláznivé panny. Múdre budú rešpektovať službu určenú Bohom, mať účasť na čistom duchovnom pokrme a budú naplnené a zapečatené Svätým Duchom.

Boli aj iné prežitia, pri ktorých ma Pán oslovil prikazujúcim hlasom „Môj služobník“ a dal mi priame pokyny. Kedykoľvek si na ne spomeniem, uvedomím si obrovskú zodpovednosť spojenú s priamym poverením. Som tiež len človek závislý na Božej milosti. Ale keď sa jedná o službu, učinil som všetko podľa Pánovho príkazu: osobne som kázal Slovo Božie vo viac ako 150 krajinách, prinášal som zvesť skrze mnohé televízne a rozhlasové stanice po celom svete a takto som rozdával duchovný pokrm. Aj keď je všeobecne známe, že som po odchode brata Branhama niesol zvesť do sveta, dovoľte mi to ešte raz povedať pre všetkých nových. Ktokoľvek má Ducha pravdy, bude veriť, tí čo majú ducha zvodu, tomu nebudú môcť veriť. Priame poverenie, ktoré je spojené s plánom spásy, môže byť a bude prijaté a verené len tými, ktorí skutočne sú v kráľovstve Božom a sú časťou Cirkvi-Nevesty.

Je nám jasné, že priame povolanie a poverenie je spojené s najväčšou zodpovednosťou, ktorá v Cirkvi Božej existuje. Sme si taktiež vedomí, že nás apoštol varoval pre bratmi, ktorí spôsobujú rozdelenia skrze falošné učenia (Rimanom 16:17). V 2. Korinťanom 11, kde vyjadruje starosť o predstavenie čistej panny Kristu, sa zároveň sťažuje na bratov, nazývajúc ich falošnými apoštolmi, Istimými robotníkmi, ktorí sa pretvarujú. V kapitole 13 opakovane napomína tých verných veriacich: „*Nechajte sa napraviť...*“ (verš 11, podľa nem. prekladu).

Galatskému zboru vo všetkej úprimnosti napísal: „...*ak vám niekto zvestuje iné evanjelium ako to, ktoré ste prijali, nech je prekliaty.*“

V liste Efežanom 4 hovoril o vetre rôznych učení nazývajúc ich schytralosťou ľudí. Áno, a v 2. Timoteovi 2:16–22 písal o rúhavom a prázdnom blábolení, ktoré bude narastať do väčšej bezbožnosti a zmieňuje Hymenea a Filéta, ktorých učenie, že vzkriesenie už bolo, sa rozožiera ako rakovina. Nedeje sa teraz to isté skrze rôzne falošné učenia? Až dodnes nespôsobilo pravé učenie žiadne rozdelenie, naopak, všetky služby, ktoré dal Boh, slúžia ku budovaniu tela Ježiša Krista (Efežanom 4).

Pavol mal zodpovednosť, mal povolanie, poverenie a priamu úlohu. Pre neho bola Cirkev Božia stĺpom a základom pravdy (1. Timoteovi 3:15). Cieľ svojho zvestovania zhrnul v 1. Korinťanom 9:1–3:

„*Či nie som apoštol? Či nie som slobodný? Či som nevidel Ježiša Krista, nášho Pána? Či nie ste vy mojím dielom v Pánovi? Ak iným nie som apoštolom, ale vám som. Lebo pečatou môjho apoštolstva ste vy v Pánovi. Mojou obranou pred tými, ktorí ma súdia, je toto...*“

„...tak bude Moje Slovo, ktoré vyjde z Mojich úst; nenavrátí sa ku Mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi líbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem.“
(Izaiáš 55:11)

Čo sa stane teraz?

Teraz zaznieva výzva k prebudeniu všetkým živým: „Hľa, Ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!“ (ev. Matúša 25:6) Teraz zaznieva zvesť: „Vyjdite z neho, Môj ľude, aby ste sa nezúčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán.“ (Zjavenie 18:4) „Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“ (2. Korinťanom 6:17–18) Boží ľud teraz zažíva Božiu zvesť v naplnení všetkých príslušných zaslúbení: vyvolanie, oddelenie a príprava, až po dokonalé napravenie, ktoré sa pred druhým príchodom Krista musí stať realitou. „...vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, kde je uholným kameňom sám Ježiš Kristus...“ (Efežanom 2:20)

Je predsa napísané: „...ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.“ (Skutky 3:21) S tým je spojené naplnenie zaslúbenia o prorokovi Eliášovi z Malachiáša 4:5, ktoré potvrdil náš Pán v ev. Matúša 17:11: „Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.“ A aby bolo všetko založené na dvoch alebo troch svedkoch, čítame, čo náš Pán povedal v ev. Marka 9:12: „Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.“ Dnes je toto miesto Písma naplnené pred našimi očami a našimi ušami a všetky témy ako sú Božstvo, krst, večera Pánova a skutočne všetky učenia sa vrátili do pôvodného stavu.

Ján Krstiteľ poznal svoje poverenie, ale jeho služba mohla byť plne opísaná až v štyroch evanjeliách. Podobne brat Branham poznal svoje poverenie a miesta Písma, ktoré sa ho týkali. Ale len spätne môže byť umiestnené v plnom rozsahu do súladu s plánom spásy. Štyri evanjeliá mohli byť napísané až po Kristovom nanebovstúpení. Kniha Skutkov apoštolských mohla byť napísaná až po vyliatí Ducha Svätého a listy zborom až potom, čo zbory vznikli. Podobne aj my sme schopní porozumieť plnému významu poverenia brata Branhama až po ukončení jeho služby. Až potom sme schopní biblicky zaradiť všetko, čo povedal.

Ako často brat Branham zdôraznil, že zvesť je: „**Späť k Slovu! Späť na počiatok! Späť k apoštolským učeniám, áno, späť k Letniciam!**“ Toto teraz zažívajú všetci tí, ktorí skutočne veria Písmu. Ako sme opakovane zdôraznili, posledné kázanie v pravej Cirkvi Ježiša Krista musí byť rovnaké ako to prvé. Posledný krst musí byť rovnaký ako bol prvý. „Jeden Pán, jedna viera, jeden krst...“

Posledná večera Pánova musí byť rovnaká ako prvá, s jedným chlebom a jedným pohárom – nie so stovkami malých pohárikov na podnose, ako je to na mnohých miestach zvykom. Aj v prípade večere Pánovej zotrúva Cirkev Božia pri biblickom vzore nášho Spasiteľa (ev. Matúša 26:26–29) a prvej Cirkvi (Skutky 2:42). Pavol v tejto súvislosti napísal: „*Kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíte, či nie je účasťou na krvi Kristovej? A chlieb, ktorý lámeme, či nie je účasťou na tele Kristovom?*“ (1. Korinťanom 10:16) Na konci musí byť dokonca aj každý lokálny zbor taký ako na počiatku, vyzbrojený mocou z výsosti, jedno srdce a jedna duša, so všetkými službami a ovocím a darmi Ducha (1. Korinťanom 12–14, Efežanom 4). To patrí k uskutočnenej realite zvesti znovunapravenia. Amen.

Cenné porovnania

Izaiáš 40:3 opisuje službu Jána Krstiteľa: „*Hlas volajúceho na púšti: Upravte cestu Pánovu, urovnajte na pustine hradskú nášmu Bohu!*“ Najprv to bolo zaslúbenie. Nasledujúce Slovo sa toho taktiež týka: „*Hľa, posielam Svojho anjela, a upraví cestu pred Mojou tvárou.*“ (Malachiáš 3:1a) Keď prišiel čas naplnenia, zaslúbenie sa stalo viditeľnou, počuteľnou a hmatateľnou realitou: „*Bol človek, poslaný od Boha, ktorému bolo meno Ján. Ten prišiel na svedectvo, aby svedčil o tom svetle, aby všetci uverili skrze neho.*“ (ev. Jána 1:6–7)

Na vrchole jeho služby za ním prišli poslovia z Jeruzalema s príkazom spýtať sa ho, kto je. On povedal: „*Ja nie som Kristus. A opýtali sa ho: A čo teda? Či si ty Eliáš? A povedal: Nie som.*“ – pretože podľa zaslúbenia z Malachiáša 4:5 mal Eliáš prísť na scénu tesne pred strašným dňom Pána. Poslovia sa ďalej pýtali: „*Či si ty **ten prorok**? A odpovedal: Nie.*“ Otázka neznela: „Si prorok?“ ale sa špeciálne odvolávala na zaslúbenie z 5. Mojžišovej 18:15–19: „*Či si ty **ten prorok**?*“ (ev. Jána 1:19–27)

Zaslúbenie súvisiace s Mesiášom ako prorokom znelo: „***Proroka** im vzbudím sprostred ich bratov, ako si ty, a vložím Svoje slová do Jeho úst, a bude im hovoriť všetko, čo mu prikážem. A stane sa, že ten, kto by nepočúval na Moje slová, ktoré bude hovoriť v Mojom mene, poniesie svoju vinu, a Ja to budem vyhľadávať od neho.*“ (5. Mojžišova 18:18–19)

Ján bol prorok, ale nebol **ten Prorok**. Bol viac ako proroci Starého zákona, ktorí Spasiteľa predpovedali, pretože on ho predstavil. Ale nebol viac ako človek a najmenší v kráľovstve Božom bol väčší ako on (ev. Matúša 11:9–11). Skrze túto jedinečnú službu bol vybudovaný most medzi Starým a Novým zákonom, preto je napísané: „*Zákon i proroci až po Jána: odvtedy sa zvestuje kráľovstvo Božie, a každý sa nasilu tisne do neho.*“ (ev. Lukáša 16:16) Skrze vyliatie Svätého Ducha kráľovstvo Božie zostúpilo s veľkou

mocou, nastalo založenie novozákonnej Cirkvi a prví sa do neho nasilu tlačili.

O Ježišovi, Mesiášovi, je napísané: „*Vtedy mnohí zo zástupu počujúc to slovo hovorili: Toto je vpravde **ten prorok**. Iní hovorili: **Toto je Kristus**.*“ (ev. Jána 7:40–41)

Mesiáš ako Syn človeka nebol len nejaký prorok, On bol „**ten Prorok**“. On bol „**ten Prorok**“, **zasľúbený Spasiteľ – Ježiš Kristus, náš Pán**. Peter vedel, že zasľúbenie Starého zákona ukazovalo na Neho, „*Lebo Mojžiš povedal otcovi: **Proroka** vám vzbudí Pán, váš Boh, z vašich bratov, ako mňa, toho budete počúvať vo všetkom, čokoľvek vám bude hovoriť...*“ (Skutky 3:22)

Štefan sa na Neho taktiež odvolával: „***Proroka** vám vzbudí Pán, váš Boh, spomedzi vašich bratov, ako mňa, toho budete poslúchať.*“ (Skutky 7:37)

V 5. Mojžišovej je ako protiklad k „**tomu Prorokovi**“ zmienený aj *iný prorok*, ktorého Boh pošle (kapitoly 20-22). Aby bol ukázaný rozdiel medzi ním a „**tým Prorokom**“ je ukázaná omylnosť iného proroka v protiklade s **neomylnosťou „toho Boha-Proroka“** „*Ale prorok, ktorý by sa spupne odvážil hovoriť slovo v Mojom mene, to, čoho som mu neprikázal hovoriť, a ktorý by hovoril v mene iných bohov, ten prorok zomrie. A keby si povedal vo svojom srdci: Ako poznáme slovo, ktoré nehovoril Pán? Keby hovoril prorok nejaké slovo v mene Pánovom, a nestalo by sa to slovo ani by neprišlo, to je to slovo, ktoré nehovoril Pán, v spupnosti hovoril ho prorok, nebudeš sa ho báť.*“ (5. Mojžišova 18:20–22)

Pravý prorok zostáva pravým prorokom dokonca aj keď povie niečo ako ľudská bytosť, na čo nedostal priamy príkaz od Boha. Je nám veľmi jasne povedané, kedy Boh hovoril skrze proroka a kedy prorok hovoril sám za seba, „...Keby hovoril prorok nejaké slovo v mene Pánovom, a nestalo by sa to slovo ani by neprišlo, to je to slovo, ktoré nehovoril Pán...“ Musíme prijať platnosť aj tohoto miesta Písma a nechať ho stáť tak, ako je napísané.

18. januára 1963 brat Branham povedal: „**Som smrteľný a robím chyby. On je nesmrteľný, neomylný. On musí dodržať Svoje Slovo, ale je nemusím dodržiavať moje.**“ Rovnako ako Ján Krstiteľ, bol brat Branham zasľúbený prorok, ale zároveň človek, ktorý rád rybárčil, ktorý strávil mnoho času na poľovačke. Preto zvesť, ktorú musel priniesť ľudu Božiemu nie je to, čo povedal ako človek, ale slová, ktoré Boh skrze neho hovoril.

Dvojité naplnenie biblického proroctva

Uvažujte nad dvojitým zasľúbením z Malachiáša 4:5–6:

„*Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Pánov, veľký a strašný. A obráti srdce otcov na synov a srdce synov na ich otcov...*“

Počas služby Jána Krstiteľa sa naplnila táto časť: „...obráti srdce otcov na synov...“ Jeho otcovi, Zachariášovi, bolo skrze anjela povedané: „A mnohých zo synov Izraelových obráti k Pánovi, ich Bohu. A on sám pôjde pred ním v duchu a v moci Eliášovej obrátiť srdcia otcov na deti a neposlušných k rozumnosti spravodlivých, aby pripravil Pánovi pripravený ľud.“ (ev. Lukáša 1:16–17)

Druhá časť Malachiáša 4, „...a srdce synov na ich otcov...“ sa napĺňa teraz skrze zvesť v tomto poslednom časovom období pred druhým príchodom Krista. To bol a je účel božského poverenia: pripraviť ľud, pripravený Pánovi.

Mnohé z proroctiev Starého zákona majú dvojité naplnenie. V Izaiášovi 61:1–3 nachádzame známe miesto Písma: „Duch Boha Pána je na mne, pretože ma pomazal Pán, aby som zvestoval pokorným evanjelium...“ V ev. Lukáša 4:18–19 Ježiš čítal tento text a zastavil sa v strede druhého verša, ktorý znie: „...vyhlásiť rok milosti Pánov...“ On nemohol na počiatku „dňa spásy“ čítať druhú časť o „dni pomsty“. To by nemohol potom povedať: „Dnes sa toto Písmo naplnilo vo vašich ušiach.“ (verš 21)

V Joelovi 2:28–32 nachádzame zaslúbenie: „A potom sa stane, že vylejem svojho Ducha na každé telo...“ Potom prichádza predpoveď „...veľkého a strašného dňa Pána“, v ktorom sa slnko obráti na temnotu a mesiac sa obráti na krv. Áno, a hneď v ďalšom verši čítame: „A stane sa, že každý, kto bude vzývať meno Pánovo, unikne, lebo na vrchu Sione a v Jeruzaleme bude záchrana...“ (podľa nem. prekladu)

V prvom kázaní v deň Letníc sa apoštol Peter odvolával na zaslúbenia z Joela 2 a jasne zvestoval, že: „...ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“ Ale skončil v strede verša – nezmiel časť týkajúcu sa spasenia na hore Sion a v Jeruzaleme. To sa naplní s deťmi Izraela (Izaiáš 10:12, Joel 3:15–17, Micheáš 4:6–7), až kým sa nakoniec nezjaví so 144 000 na hore Sion (Zjavenie 14).

Peter učinil aj niečo iné: On premenoval „strašný deň Pána“ na „slávny deň“: „Slnce sa obráti na tmu a mesiac na krv, prv ako príde deň Pánov, veľký a slávny.“ (Skutky 2:20). Áno, pre verných to bude slávny deň. Pavol napísal, že Pán dokončí dielo ku dňu Ježiša Krista (Filipänom 1:6 a 1:10). Ďalej písal o korune spravodlivosti, ktorú dá Pán jemu a všetkým tým, ktorí milujú Pánov príchod (2. Timoteova 4:8) Takže pre verných to je slávny deň Ježiša Krista, cieľ ich viery, vytrhnutie: „...majúc u seba slovo života mne na chválu v deň Kristov, že som nebežal nadarmo ani nadarmo nepracoval.“ (Filipänom 2:16) Pre ostatných to zostane strašný deň, ktorý bude horieť ako pec (2. Petra 3).

Teraz, na konci dní, sa posmievači pýtajú: „Kde je to zaslúbenie o Jeho príchode?“ (2. Petra 3:4) Odpoveď znie: „Nemešká Pán s naplnením

zasľúbenia...“ (verš 9). On je trpezlivý, až kým nebudú aj tí poslední spasení a vojdú. Peter hovoril o zasľúbenom návrate a aj o „dni Pána“:

„Ale príde deň Pánov ako zlodej v noci, v ktorý pominú nebesia s rachotom, a živly, rozpálené ohňom, sa rozplynú, a zem i diela, ktoré sú na nej, zhoria.“ (verš 10)

Skončil napomenutím:

„Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli nájdenní nepoškrvnení a bezvadní v pokoji.“ (verš 14) Pre Nevestu to bude nádherný deň, pretože vojdú na svadobnú hostinu.

Len Svätý Duch vedie do každej pravdy

Prorocké Slovo nepripúšťa žiadny vlastný výklad, môže však mať dvojité naplnenie. Brat Branham napríklad 150-krát zmienil Zachariáša 14:7 „... stane sa, že v čas večera bude svetlo.“ Ale skutočné naplnenie nastane, keď Pán príde na Olivetskú horu a započne Svoje kráľovské panovanie nad celou zemou (Zachariáš 14:4–9).

Brat Branham sa na Zjavenie 10 odvolával 70-krát v súvislosti so službou anjela siedmeho cirkevného veku. Ale to neruší to, čo sa stane, keď siedmy anjel zatrúbi na základe Zjavenia 11:15, ako je to predpovedané v kapitole 10:7. Potom sa zakončí „tajomstvo Božie“ tak iste, ako sú teraz skrze službu brata Branhama zjavené všetky tajomstvá od 1. Mojžišovej až po Zjavenie a bude zakončené. Ale obzvlášť všetci tí, ktorí sa zamestnávajú siedmimi hromami, by mali dbať na prísahu zo Zjavenia 10:6 a pozrieť sa do Daniela 12:6. Otázka znie: *„Kedy bude koniec tým divným veciam?“* Potom nasleduje dôležité oznámenie:

„Na to som počul hovoriť muža, oblečeného v ľanovom rúchu, ktorý stál nad vodami rieky, a videl som, že pozdvihol svoju pravicu i svoju ľavicu k nebu a prisahal na Živého na veky, že na určený čas určených čias a pol času, a keď ukončia rozmetávať silu svätého ľudu, dokoná sa to všetko.“ (verš 7) Amen.

„...a prisahal na Živého na veky vekov, ktorý stvoril nebo i to, čo je v ňom, a zem i to, čo je na nej, a more i to, čo je v ňom, že už viac nebude času...“ (Zjavenie 10:6) Amen.

Vďaka Bohu za tieto objasňujúce prorocké miesta Písma – od chvíle, keď anjel prisahá, zostáva 3 a pol roka do momentu, v ktorom Pán započne Svoje panovanie nad Svojím kráľovstvom (Daniel 7:25–27, Zjavenie 11:15–19). Ako presne táto prísaha, ktorú Daniel videl a počul, súhlasí s priebehom udalostí zo Zjavenia 10, ktoré bolo ukázané Jánovi! Vďaka Bohu za Jeho nádherné napísané a zjavené Slovo, ktoré je založené na dvoch, a dokonca troch svedkoch.

Ako si môže niekto dovoliť zaprieť, že Zjavenie 10 sa stane presne tak, ako je napísané? Anjel Zmluvy zostupuje zahalený v oblaku, obklopený dúhou, s otvorenou knihou, postaví pravú nohu na more a ľavú na zem: „... a skríkol veľikým hlasom, ako keď reve lev.“ (Hozeáš 11:10, Joel 3:16–17). 17. marca 1963 brat Branham povedal: **„Ak to sledujete, je to Kristus (vidíte?), pretože On bol v Starom zákone nazývaný Anjelom Zmluvy a On teraz prichádza priamo k Židom...“**

Keď mal 28. februára 1963 to úžasné prežitie s nadprirodzeným oblakom, v ktorom videl sedem anjelov usporiadaných v tvare pyramídy, otriaslo celým okolím hory Sunset prirodzené zemetrasenie doprevádzané siedmimi počuteľnými údermi hromu. Brat Branham týchto sedem hromov zmienil 50-krát. Znamenali pre neho mnoho, pretože tých sedem hromov pritiahlo jeho pozornosť k nadprirodzenému oblaku predtým, ako kázal o pečatiach. Často na túto tému hovoril a my sme o nej taktiež opakovane písali.

Počas svojho kázania 24. marca 1963 udrel na kazateľnicu, aby zdôraznil, akých mocných týchto sedem hromov bolo. Spolu so skupinou kazateľov, ktorú pozval brat Pearry Green k návšteve toho miesta, som na vlastné oči videl balvany a skaly, ktoré sa skotúľali z kopca. Ale potom v súvislosti so Zjavením 10 brat Branham musel povedať: **„Tak iste ako nikto nevie, kedy príde Pán, tak nikto nebude vedieť, čo hovorilo sedem hromov.“** Netýka sa to Cirkvi, a preto nebolo dovolené, aby to bolo napísané. Veci, ktoré sú určené pre Cirkev a prinášajú vieru k vytrhnutiu, sú napísané v Biblii a boli nám zvestované.

Tí, ktorí jasne napísané Slovo zapierajú a hovoria o „zjavení siedmich hromov“ – a tých je niekoľko verzií, dokonca aj taká, podľa ktorej by malo prísť na scénu sedem mužov ako sedem hlasov alebo iná, podľa ktorej Anjel Zmluvy už prišiel na zem – takíto kazatelia sú zvedení duchom zvodu.

Šiesta pečať označuje počiatok dňa Pánovho. Slnko sa obráti na temnotu a mesiac na krv a hviezdy budú padať z oblohy. Všetko, čo je napísané od Zjavenia 6:12 a čo sa aj stane, leží v budúcnosti.

Zjavenie oblaku

Žiaľ, dokonca aj uprostred zvesti je roky spochybňovaný 28. február 1963 ako deň, keď sa zjavil nadprirodzený oblak so siedmimi anjelmi. To ma veľmi bolí. Argumentuje sa takto: poľovnícka sezóna v Arizone nezačala pred 1. marcom, preto sa to nemohlo stať 28. februára. Teraz sa veci chytali aj kritici a rozšírili to cez internet po celom svete, a dokonca zašli tak ďaleko, že používajú nadpis: „William Branham, klamár!“

V tom období som si priniesol z USA tri časopisy, podávajúce o udalosti správu, ktoré napísali:

Časopis **Science** (veda), 19. 4. 1963: „28. februára 1963 bol pred západom slnka nad severnou Arizonou zďaleka spozorovaný nezvyčajný oblak v tvare prsteňa.“

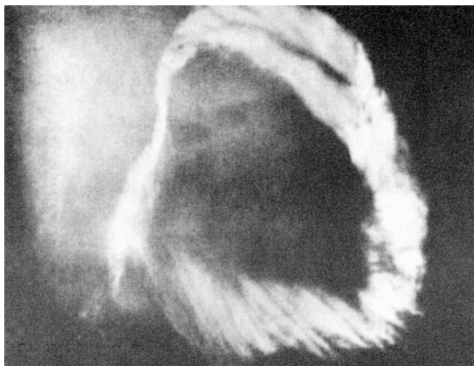
Časopis **Life** (život), 17. 5. 1963:

„28. februára 1963 sa nad mestom Flagstaff v Arizone vznášal veľký oblak ako obrovský dymový prstenec...“

Noviny **The Arizona Republic**, 26. 3. 1967:

„28. februára 1963 krátko pred západom slnka, prešiel ponad Arizonu úžasne nádherný a tajomný oblak.“

Brat Branham sa na správy opakovane odvolával, obzvlášť na tú v časopise *Life*. Nikdy nič nenamietal proti dátumu, ani v súvislosti so zjavením oblaku nikdy nehovoril

SCIENCE 19 April 1963
Vol. 140, No. 3564
AMERICAN ASSOCIATION FOR THE ADVANCEMENT OF SCIENCE

Stratospheric Cloud over Northern Arizona

Abstract. *An unusual ring-shaped cloud was widely observed over northern Arizona near sunset on 28 February 1963.*

...And a High Cloud Ring of Mystery

Hovering like a giant's smoke ring, a great cloud appeared at sunset over Flagstaff, Ariz. last Feb. 28 and set off a continuing scientific mystery.

o dvoch rôznych časových udalostiach. Vždy opísal vzhľad oblaku, v ktorom sa nachádzalo sedem anjelov, ako jednu jedinú udalosť.

Do týchto trestuhodných diskusií sa nezapájam. Ale pretože je to mojím záujmom z dôvodu zodpovednosti, ktorú pred Bohom mám, upozorňujem vás na tri články, ktoré potvrdzujú dátum 28. februára 1963.

Kritici sa hlásia o slovo

Stále znova vystupujú kritici. Našli 13 výrokov, v ktorých sa brat Branham v júli a auguste 1961 v troch kázaniach vyjadruje k roku 1977. Opakovane zmieňuje rok 1977 vo svojich kázaniach a bol presvedčený, že vytrhnutie a všetko, čo videl vo videniach v roku 1933 sa do roka 1977 naplní. Také bolo jeho očakávanie, ale to nebolo TAK HOVORÍ PÁN. Čítal v knihe Dr. Larkina, že rok 1977 má byť sedemdesiaty milostivý rok.

Kritici našli aj iné výroky, ktorým sa nebudem venovať. Brat Branham mal ako človek určité očakávania – na to mal právo – ale naveky zostáva faktom, že dokonca aj keď hovoril niečo sám za seba, zostáva pravým prorokom, ktorého nadprirodzená, neomylná služba mala najväčší význam v dejinách spásy. Nezotrývame v tom, čo hovoria kritici, ani v tom, čo prináša na trh zvesti duch zvodu – radujeme sa zo všetkých vecí, ktoré Boh zjavil skrze Svojho požehnaného proroka.

Brat Branham mal určité očakávania aj v súvislosti s pečatami. Od roku 1956 až do samého konca hovoril o videní so stanom a 55-krát o „treťom ťahu“. Dokonca ešte 28. novembra 1965 povedal: **„Ešte raz pôjdem na koni po tejto ceste.“** Ale 18. decembra 1965 na ceste z Tucsonu do Jeffersonville sa stala nehoda, v ktorej bol vážne zranený. 24. decembra 1965 bol zavolaný domov. Boh berie Svojich poslov, len ak je ich poverenie vykonané. Život a služba Jána Krstiteľa boli tiež ukončené náhle.

Ale nikto, kto má aspoň trochu bázne Božej, nezavrhne brata Branhama, pretože vyjadril svoje vlastné očakávania. Jeho služba bola stopercentne pravdivá. Ako často hovoril o ohnivom stĺpe, o oblaku, o nadprirodzenom svetle, ktoré zostúpilo, obzvlášť, keď sa modlil za chorých! V tejto súvislosti zmienil Anjela Pána a Anjela Zmluvy 112-krát. Na to hovoríme: Haleluja! Amen! Ten istý, ktorý nadprirodzeným spôsobom zostúpil v čase, keď bol siedmy posol Cirkvi na zemi a zvestoval zvesť, prichádza v Zjavení 10 vo viditeľnej podobe ako Anjel Zmluvy, a potom sa naplní druhá časť Malachiáša 3:1: „...príde náhle do Svojho chrámu Pán, ktorého vy hľadáte.

a Anjel zmluvy...“ Všetko sa stane tak, ako to bolo v biblickom prorockve predpovedané a my máme všetky veci zaradiť podľa Písma.

Proroci zostávajú prorokmi aj vtedy im osobne Boh dovolí niečo povedať alebo očakávať. On to dopustí, aby sme zostali triezvi. Tak máme poznať, že sú ľudské bytosti ako všetci ostatní a že sláva náleží len Bohu. On jediný je Ten nesmrteľný a neomylný a dáva povolania, ktoré nikdy neberie späť.

Bohoslužba alebo modloslužba?

Na rozdiel od kritikov, ktorí chcú spochybníť všetko nadprirodzené v živote a službe brata Branhamu, fanatickí nasledovníci z neho učinili viac ako človeka.

Hneď po pohrebe proroka 11. apríla som 12. a 13. apríla 1966 požiadal bratov v Jeffersonville, aby prepísali a vytlačili kázania zaznamenané na páskach, aby mohli byť preložené do iných jazykov. To sa dialo pod značkou „Vydavateľstvo hovoreného slova“ (Spoken Word Publications). Roy Borders, ktorého som osobne poznal, a ktorý bol tajomníkom brata Branhamu, za to prevzal zodpovednosť. Všetci bratia z New Yorku, Tucsonu alebo Texasu boli na ceste domov, pretože boli sklamaní, že očakávané vzkriesenie proroka v tú Veľkonočnú nedeľu neprišlo.

Pojem „hovorené slovo“ (Spoken Word) zostal nezmenený až do začiatku 80-tych rokov. Vtedy začalo obdobie, v ktorom bolo otvorene vykonávané prehlasovanie proroka za Boha a za hlas zo Zjavenia 10:7, ktorý bol odvtedy „hlas Boží“. (Voice of God) Každé slovo proroka bolo teraz slovom Božím, dokonca aj ak povedal „a-a-a-a“. Tak to malo byť tlačené a prekladané. Zrazu boli všetky príbehy, ktoré rozprával, slová Božie, a tak vznikol kult človeka. Brat Branham bol nazvaný „hlasom Božím“ a všetko, čo povedal, bolo považované za Slovo Božie. To bolo založené na autorite 1. Korinťanom 7, kde Pavol hovorí o oboch veciach, o svojom názore a o tom, čo povedal Pán: „*A ženatým, poľažne vydatým, prikazujem, nie ja, ale Pán...*“ Aj keď sám Pavol učinil rozdiel medzi tým, čo povedal Pán a tým, čo povedal on, odvtedy malo byť oboje platné ako priame Slovo Božie. Pavol však len dával radu z dôvodu ťažkostí v tom čase (verš 26) a dokonca napísal: „*Ale to hovorím, bratia, že čas je krátky, aby ostatne aj tí, ktorí majú ženy, boli, ako keby ich nemali...*“ (verš 29).

William M. Branham nebol len prorok, bol aj človek ako všetci ostatní. Desať rokov som s ním bol v osobnom kontakte, telefonoval som s ním z Krefeldu, viezol sa s ním v jednom aute, keď šoféroval, jedol a pil som s ním, a taktiež som ako svedok videl a počul neomylnú službu v Európe a USA. Uchoval som si 21 listov od brata Branhamu. Prvý má dátum 11. novembra 1958 a posledný 30. septembra 1965. A ako som opakovane vyjadril v mojich publikáciách, moja služba je priamo spojená s jeho službou

ako služba nikoho iného na zemi. Dodnes nemohol žiadny brat dosvedčiť priame povolanie alebo deň a hodinu, čas a miesto alebo presné poverenie tak, ako to potvrdil prorok v mojom prípade 3. decembra 1962 v prítomnosti dvoch svedkov. Na jeho priamu požiadavku som kázal v jeho modlitebni v Jeffersonville v nedeľu 2. decembra počas ranných a večerných bohoslužieb.

Ale ak sa na začiatku bohoslužby, potom čo bolo prečítané miesto Písma na úvod, Biblia odkladá bokom a sú čítané len výroky z kázaní tak, aby sa niekomu hodili do konceptu, tak nemôžem a nesmiem zostať ticho. Ak je dnes medzi ľuďmi zvesti jedinou témou Branham a je hovorené: „Prorok povedal!“, „Prorok povedal!“, keď sú publikované zväzky kníh s príbehmi z jeho života, knihy s rôznymi rozhovormi a fotoalbumy s až 340 fotografiami, tak je to oslavovanie človeka, kult. Ak sa hrob stane pútnickým miestom a špeciálne miestnosti s osobnými predmetmi sa stanú relikviami, tak sa jedná o modlárstvo. To hovorím v plnej zodpovednosti pred Bohom.

Dnes, ak počujete Jeho hlas...

Mnohí „veriaci zvesti“ hovoria len o veciach, ktoré sa stali v čase proroka, ale nie o tom, čo Boh koná dnes. To je jasný zvod ľudu Božieho. Čo Boh konal v minulosti, bolo prípravou na to, čo On koná teraz.

Tí, ktorí nemôžu veriť, že po službe brata Branhama existuje pokračovanie, ktoré vedie ku dokonaniu, prechádzajú popri tom s opovrhnutím. Napĺňa sa pri nich toto miesto Písma: „*Vidzte, vy pohŕdači, divte sa a zmiznite, lebo Ja konám dielo za vašich dní, dielo, ktorému neuveríte, keby vám niekto rozprával o ňom.*“ (Skutky 13:41)

Brat Branham často s použitím rôznych slov povedal: „**Ľudia často hovoria o tom, čo Boh vykonal a očakávajú na to, čo bude konať, ale prechádzajú pomimo toho, čo koná práve teraz.**“

Okrem toho existuje učenie, že prorok sa vráti, aby v stane dokončil svoju službu. To je takisto zvod verných. Len tí, ktorí sú napojení na to, čo Boh teraz koná, môžu vpravde spoznať, čo Boh vykonal a budú svedkami toho, keď Pán povstane a Sám dokoná Svoje dielo spásy, rovnako ako dokonil Svoje dielo stvorenia.

„*Lebo Pán povstane ako na vrchu Peracím, bude zúriť ako v údolí v Gibeone, aby učinil svoje dielo, svoje podivné dielo; aby vykonal svoju robotu, svoju čudnú robotu.*“ (Izaiáš 28:21)

„*Lebo takto hovorí Pán Zástupcov: Ešte raz, po krátkom čase zatrasiem nebom i zemou, morom i suchom.*“ (Hageus 2:6)

„*...ktorého hlas vtedy pohnul zemou, a teraz zaslúbil a povedal: Ja ešte raz zatrasiem nie len zemou, ale aj nebom.*“ (Židom 12:26)

Vďaka Bohu za povolanie a poverenie zaslúbeného proroka pre tento čas. Čo Pán povedal v ev. Matúša 10:40–41, platí na veky: „*Kto vás prijíma, Mňa prijíma, a kto Mňa prijíma, prijíma toho, ktorý ma poslal. Kto prijíma proroka v mene proroka, dostane odplatu proroka...*“ Naše srdcia sa vrátili späť k pôvodnej viere apoštolov a prorokov. Amen. Nevesta Krista bude čistá Nevesta Slova, rovnako ako bol Ženích Slovom, ktoré sa stalo telom. Brat Branham videl, že Nevesta bola dočasne mimo kroku a správala sa veľmi hanebne, ale potom bola privedená späť do správneho kroku. To sa teraz deje so všetkými tými, ktorí sa dokonale podriadia Kristovi, Hlave Cirkvi.

„*A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých.*“ (Zjavenie 19:8)

„*A keď odišli kúpiť, prišiel Ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.*“ (ev. Matúša 25:10)

Najdôležitejší úsek plánu spásy je teraz

Teraz je dôležité, aby sme mali účasť na tom, čo Boh v našom čase koná a plne porozumeli všetkým veciam (ev. Matúša 13:51). Je nanajvýš dôležité správne zaradiť biblické proroctvá Starého zákona v súlade s naplnením v Novom zákone. V Novom zákone existuje viac ako 800 výrokov Starého zákona, len zo samotných Žalmov je 186 z nich. Z 52 podobenstiev, ktoré náš Pán vyslovil, sa 40 týka kráľovstva Božieho – sedem z nich nachádzame v ev. Matúša 13. On sa spýtal Svojich učeníkov:

„*Porozumeli ste tomu všetkému? A oni mu odpovedali, Áno, Pane.*“ Toto blahoslavenie platilo aj pre nich:

„*Ale vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú. Lebo amen vám hovorím, že mnohí proroci a spravodliví žiadali si vidieť to, čo vy vidíte, a nevideli, a počuť, čo vy čujete, a nepočuli.*“

Ako to bolo pri prvom príchode Krista, tak je to aj teraz, pred Jeho druhým príchodom.

„*A povedal im: Toto sú Moje slová, ktoré som vám hovoril, keď som ešte bol s vami, totiž že sa musí naplniť všetko, čo je napísané o Mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch i žalmoch.*“ (ev. Lukáša 24:44–45)

Práve tak sa teraz musia naplniť všetky veci, ktoré boli Cirkvi zaslúbené. Požehnané sú oči, ktoré to vidia a uši, ktoré to počujú a srdcia, ktoré tomu veria. Amen.

Udalosti konečného času na Blízkom východe vo svetle biblického proroctva

Po 20 rokoch vyjednávania medzi Izraelom a Vatikánom bude teraz horná sála na hore Sion, v ktorej sa udiala posledná večera a vyliatie Svätého Ducha, odovzdaná katolíckemu františkánskemu rádu. Od roku 1948 bola pod správou štátu Izrael a bola klasifikovaná ako múzeum, v ktorom nemohli byť vykonávané žiadne náboženské obrady. V budúcnosti tam dokonca katolícka cirkev plánuje sláviť omše.

Chrámová hora s mešitou Al-Aksa a Skalným dómom je pod správou moslimov, hora Sion bude prevzatá františkánskym rádom a následne katolíckou cirkvou. Len dočasne, vďaka Bohu. To, čo je opísané v Svätých Písmach je teraz oficiálne v titulkoch novín. Či sa jedná o politické, náboženské alebo ekonomické dôvody, všetci chcú mať účasť pri rozhodovaní o Izraeli a Jeruzaleme a zameriavajú sa hlavne na vyjednávania s Vatikánom.

Na základe aktuálnych správ vidíme, že pokoj a bezpečnosť, o ktorých písal Pavol, sú teraz na dosah.

„Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú.“ (1. Tesaloničanom 5:3)

Bolo tiež predpovedané, že posledný vládca sveta, v ktorom je zjednotená politická a náboženská moc, bude prospievať dobre znejúcimi slovami a zavedie Izrael ku zničeniu.

„A jeho sila zmocnie, ale nie jeho vlastnou silou, a bude hubiť na podiv, a šťastne sa mu povedie, a vykoná všetko a zahubí mocných i ľud svätých. Pre jeho rozum bude sa mu dariť lešť v jeho ruke, a zvelebí seba vo svojom srdci a že bude ubezpečený v pokoji, zahubí mnohých, ba ešte i na Knieža kniežat povstane, ale bude skrúšený, pretože nebude ruky, ktorá by mu pomohla.“ (Daniel 8:24–25)

Obe veci pokračujú spoločne: Nábožensky ovplyvnené mierové vyjednávania a násilné nepokoje. Jeruzalem je pod tlakom zo všetkých strán. Prorok Daniel predpovedal: *„A mesto i svätyňu skazí ľud vojvodu, ktorý príde a jeho koniec bude ako záplava a vojna až do konca, určené pustošenia.“* (Daniel 9:26)

Ale na konci bude mať posledné slovo Ježiš Kristus a potvrdí Svoju zmluvu so Svojim ľudom Izraelským. Potom sa naplní Joel 3:16:

„A Pán bude revať zo Sionu a z Jeruzalema vydá svoj hlas, a budú sa chvieť nebesia i zem, ale Pán je útočiskom Svojmu ľudu a pevnosťou synom Izraelovým.“

Napriek všetkým okrajovým veciam, zmluva s Izraelom a vytrhnutie Cirkvi sú na dosah a náš Pán a Spasiteľ nás naliehavo volá: *„Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi.“* Vidíme to, počujeme to a poznávame to. Čas prišiel. Čas milosti pre národy prichádza ku svojmu koncu a návrat Pána je blízko pred nami, veľmi blízko.

Požehnané sú oči, ktoré to vidia, požehnané sú uši, ktoré to počujú a požehnaní sú tí, ktorí sú pripravení na vzatie na svadobnú hostinu Baránka. Verný Pán mi vo videní v januári 1981 dovolil vytrhnutie vidieť a zažiť. Všetko bude realita: vzkriesenie, premena, vytrhnutie, svadobná hostina.

„Čoho oko nevidelo a ucho nepočulo a čo na srdce človeka nevstúpilo, čo všetko Boh prihotovil tým, ktorí ho milujú.“ (1. Korinťanom 2:9)

Duch a Nevesta hovoria: *“Príd!”*

V poverení Božom pôsobiaci

Bro. Frank

Āk mete záujem dostávat literatúru na rôzne biblické témy,
mozete nám napísať na túto adresu:

Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05
internet: www.misia.sk
email: info@misia.sk
☎ 033 5342 991, 0905 414 701

Naše internetové vysielania mozete sledovť
každý prvý víkend v mesiaci

v sobotu veĀer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00
na stránkach **www.misia.sk**

Kazania mozete naživo poĀvať v 13 rôznych jazykoch po celom svete.

Zhromaždenia v Zurichu sú dostupné na internete
posledný víkend každého mesiaca o 14:00 v nemĀine a vo francuzštine.

Āalšie kázania v Āeštine nájdete na stránkach **[youtube.com](https://www.youtube.com)**
pod názvom **svobodnalidovamisie**

7. júla 2013 naši bratia Miskys a Hamestuck zo vzduchu odfotografovali túto snímku. Jeden bol pilot a druhý fotograf.

Môžeme len ďakovať. Všemohúci Boh sa od samého začiatku o všetko staral. Na Veľkú noc 1974 bola posvätená táto jednoduchá budova, kde sa konajú zhromaždenia. V sedemdesiatich rokoch boli všetci v USA zajedno, že v roku 1977 nastane vytrhnutie, áno, koniec. Potom 18. júla 1976 podvečer sa stalo toto: Keď som kráčal okolo Božieho domu, Pán povedal: „Môj služobník, choď na susedný pozemok a posväť mi ho!“

A tak sme mohli v rokoch 1977–1978 odovzdať do používania obe misijné budovy určené pre kancelárie a návštevníkov a o nejaký čas neskôr postaviť budovu vydavateľstva a priestory expedície.

V každej veci sa Boh o všetko postaral, aj o všetky jazyky a techniku. Z tohto miesta je celý svet zaopatrovaný duchovným pokrmom. Obzvlášť vďační sme za to, že približne 1 200 zborov a domácností sa môže pripájať cez internet a sledovať každý prvý záver týždňa zhromaždenia v jednom z trinástich jazykov. Odozva z viac ako osemdesiatich krajín je mocná.